

Formularul 600 poate fi depus și on-line pe site-ul ANAF

Agencia Națională de Administrare Fiscală (ANAF) vine în ajutorul contribuabililor. Formularul 600 privind determinarea contribuției de asigurări sociale (CAS) și a contribuției de asigurări sociale de sănătate (CASS) va putea fi depus și on-line din data de 15 ianuarie 2018, pe site-ul www.anaf.ro.

Contribuabilii au la dispoziție și posibilitatea transmiterii acestui formular fără a se deplasa la sediile ANAF, prin poștă cu confirmare de primire.

Termenul pentru depunerea formularului 600 este 31 ianuarie 2018.

În urma evaluării realizată la nivelul ANAF, a rezultat că un număr estimativ de 210.000 de contribuabili persoane fizice au obligația de a depune, până la data de 31 ianuarie 2018, formularul 600 în vederea determinării contribuției de asigurări sociale (CAS) și a contribuției de asigurări sociale de sănătate (CASS). Prin comparație, în anul 2017, numai în cazul Formularului 200 "Declarație privind veniturile realizate în România", ANAF a procesat documentele aferente depuse de 515.845 de contribuabili.

Formularul 600, reprezentând "Declarația privind venitul asupra căruia se datorează contribuția de asigurări sociale și cu privire la încadrarea veniturilor realizate în plafonul minim pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate", este prevăzut prin O.P.A.N.A.F. nr. 4140/2017 elaborat în baza O.U.G. nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial nr. 885 din 10 noiembrie 2017.

De la 1 ianuarie 2018, în cazul contribuabililor persoane fizice, care în anul fiscal precedent au obținut venituri din

activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, din activități agricole, silvicultură și piscicultură, din asocieri cu persoane juridice, din investiții sau venituri din alte surse, CAS și CASS se datorează astfel:

– **CAS** se datorează doar de către persoanele care au realizat venituri lunare din activități independente, cumulate din toate sursele în anul fiscal precedent, peste nivelul salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna ianuarie a anului de impunere (pentru anul fiscal 2018 salariul minim brut este de 1.900 lei);

– **CASS** se datorează doar de către persoanele care au realizat venituri în anul fiscal precedent, din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, din activități agricole, silvicultură și piscicultură, din asocieri cu persoane juridice, din investiții sau venituri din alte surse, cumulate din toate sursele, cel puțin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe țară (22.800 lei pentru anul fiscal 2018).

Începând cu 1 ianuarie 2018, indiferent de numărul activităților desfășurate și de nivelul venitului realizat, când acesta este cel puțin egal cu plafonul minim, CAS (25%) se datorează la un venit ales cel puțin egal cu nivelul salariului de bază minim brut pe țară (1.900 lei în anul 2018), iar CASS (10%) se datorează la salariul de bază minim brut pe țară.

Formularul 600 se depune doar de către persoanele care realizează venituri cel puțin egale cu plafoanele minime menționate. Persoanele fizice care obțin venituri sub plafon nu au obligația depunerii declarației, dar pot opta pentru depunerea acesteia în vederea asigurării în sistemele sociale.

Întrebări fără răspuns (deocamdată) legate de modul de determinare a obligației de a plăti contribuției sociale începând cu anul 2018 | Mirela Păunescu

Apariția O.U.G. nr. 79/2017 în luna noiembrie a anului trecut a stârnit un val de nemulțumiri. Încercăm să analizăm în articolul ce urmează câteva dintre întrebările rămase deocamdată fără un răspuns în Codul fiscal aplicabil de la 1 ianuarie.

Prima dintre problemele identificate și discutate aici (așa cum știm deja, sunt mai multe aspecte controversate în Codul fiscal) se referă la deductibilitatea contribuțiilor sociale (de asigurări sociale, pe scurt CAS, și de sănătate – CASS) datorate de contribuabil în nume propriu, și nu în eventuala sa calitate de angajator.

Ca modificare adusă de O.U.G. nr. 79/2017, începând cu anul 2018, CASS datorat în nume propriu de contribuabil nu mai este deductibil la calculul impozitului pe venit. Deși, la prima vedere, acest tratament diferit în cazul CASS față de CAS plătită în nume propriu, care și-a păstrat deductibilitatea în ciuda unor modificări față de anul 2017, pare nejustificat, dacă ne uităm la condițiile în care se datorează CASS, această diferență pare justificată. Astfel, în câteva cuvinte, urmând să dezvoltăm ulterior, începând cu anul 2018 CASS că se datorează nu pentru fiecare sursă de venit în parte (ne referim la venituri din activități independente, la cele din chirii și altele menționate de Codul fiscal), ci dacă veniturile cumulate din sursele desemnate explicit la art. 155

alin. (2) C.fisc. depășesc 12 salarii minime pe economie. În lipsa unei legături directe între veniturile din activități independente și CASS, pare logic să nu se considere contribuția ca fiind deductibilă. Spre exemplu, un contribuabil ar putea declara pentru anul anterior venituri nete din activități independente de 1.000 de lei și din chirii de 30.000 de lei, iar alt contribuabil ar putea avea venituri din activități independente de 50.000 lei. Ambii contribuabili ar avea de plată o sumă egală pentru CASS, în ciuda diferențelor semnificative dintre veniturile nete din activități independente.

Legat de regimul deductibilității CAS, art. 68 alin. (5) pct. 1 precizează că sunt deductibile limitat „cheltuielile reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată de contribuabil potrivit prevederilor titlului V – Contribuții sociale obligatorii, indiferent dacă activitatea se desfășoară individual și/sau într-o formă de asociere. Deducerea cheltuielilor respective se efectuează de organul fiscal competent la recalcularea venitului net anual/pierderii nete anuale, potrivit prevederilor art. 75”.

Înțelegem din textul de lege că, în cursul anului, contribuabilul care obține venituri din activități independente nu deduce CAS plătit sau datorat, ci doar organul fiscal o va face la recalcularea venitului net anual.

Alineatul (1) al articolului 75 menționat precizează că „organul fiscal competent are obligația recalculării venitului net anual/pierderii nete anuale, determinat/determinată în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, stabilit/stabilită potrivit Declarației privind venitul realizat, prin deducerea din venitul net anual a contribuției de asigurări sociale datorate de contribuabil potrivit prevederilor titlului V – Contribuții sociale obligatorii”. Întrebarea care se naște este dacă aceste cheltuieli cu CAS datorat în nume propriu sunt luate în considerare la determinarea venitului net sau nu de către contribuabil.

Această noțiune de „venit net” este importantă pentru a determina fie anumite cheltuieli deductibile plafonate (cum ar fi cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private sau cheltuielile de protocol). Baza de calcul pentru aceste cheltuieli se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, pentru acordarea de burse private și cheltuielile de protocol.

Poate mai important chiar decât determinarea corectă a cheltuielilor deductibile limitat menționate anterior este luarea unei decizii corecte dacă se datorează sau nu CASS.

Astfel, art. 170 alin. (2) C.fisc. precizează: „Veniturile care se iau în calcul la verificarea plafonului prevăzut la art. 155 alin. (2) sunt cele realizate din una sau mai multe surse de venituri, din categoriile de venituri menționate la art. 155 alin. (2), respectiv:

- a) venitul net din activități independente, stabilit potrivit art. 68 – 70, după caz;
- b) venitul brut din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit titlului II, III sau Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 125 alin. (7) – (9);
- c) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, stabilite potrivit art. 84 – 87;
- d) venitul/câștigul din investiții, stabilit conform art. 94 – 97;
- e) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din activități agricole, silvicultură și piscicultură, stabilite potrivit art. 104 – 106;
- f) venitul brut/venitul impozabil din alte surse, stabilit potrivit art. 114 – 116.

(3) Încadrarea în plafonul anual prevăzut la art. 155 alin. (2) se efectuează prin însumarea veniturilor anuale menționate la alin. (2), realizate în anul fiscal precedent”.

Cel puțin trei aspecte trebuie clarificate de Ministerul Finanțelor în ceea ce privește modul de calcul al veniturilor care se compară cu plafonul anual:

1. Trebuie să scadă contribuabilul CAS datorat în nume propriu pentru a determina veniturile nete în sensul art. 170?
2. Veniturile nete din activități independente impuse pe bază de norme de venit sunt cele înaintea corecțiilor (mai mari) sau cele de după corecții (mai mici)? Corecțiile sunt detaliate în normele Codului fiscal și în ordine emise de ANAF, nu în textul acestuia.
3. Ce se înțelege prin venit din investiții, mai exact venit din dobândă și dividende? Valoarea netă sau valoarea brută?

Prin comparație, pentru a decide dacă se datorează CAS pentru veniturile din activități independente, contribuabilul trebuie să cumuleze venitul net realizat în anul precedent, stabilit în conformitate cu art. 68 *Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente*, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, **exclusiv cheltuielile reprezentând contribuția de asigurări sociale**, raportat la numărul lunilor de activitate din cursul anului, cu alte venituri din activități independente (cum ar fi cel din drepturi de autor sau cele impozitate pe baza normelor de venit) și să compare dacă această valoare lunară netă cumulată este cel puțin egală cu nivelul salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna ianuarie a anului pentru care se stabilește contribuția.

Tot prin comparație cu modul de determinare a veniturilor pentru a decide dacă se datorează CAS, în cazul veniturilor nete din activități independente impuse pe bază de norme de venit, art. 148 C.fisc. menționează explicit că valoarea lor este cea rezultată în urma aplicării corecțiilor menționate la art. 69, pe când art. 170 nu o face.

Remarcăm că pentru a face viața contribuabilului dacă nu grea, măcar incomodă, Codul fiscal folosește metode diferite de

calcul al veniturilor care determină plată CAS față de cele ce determină plata CASS.

O diferență semnificativă între modalitatea de calcul a plafonului pentru CAS față de cel pentru CASS (în fara celei prezentate anterior) se referă la modul de calcul al veniturilor: pentru CAS calculăm venituri lunare, pentru CASS calculăm veniturile anuale.

Astfel, în cazul drepturilor de proprietate intelectuală care se impozitează prin reținerea impozitului anticipat sau final la sursă, contribuabilul analizează venitul net lunar realizat în anul precedent, rămas după scăderea din venitul brut a cheltuielii deductibile de 40% prevăzute la art. 70, raportat la numărul lunilor de activitate din cursul anului.

În primul rând, sintagma „luni de activitate în cursul anului” în cazul drepturilor de autor ar trebui definită. Asta deoarece nu există un control asupra perioadei de activitate a contribuabililor care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală și nu există niciun indiciu legat de ce se înțelege prin această perioadă de activitate. Dacă lucrez 6 luni la un articol, îl public și încasez o sumă de bani, cât timp am avut activitate? 0 lună sau șase? Cum pot proba?

În cazul în care contribuabilul obține 3.000 de lei drepturi nete de proprietate intelectuală, prezumând că a avut activitate 3 luni (poate că a declarat că obține astfel de venituri începând cu octombrie sau a avut contracte pentru astfel de venituri doar 3 luni) și are alte venituri nete din activități independente de 12.000 de lei pe o perioadă de 12 luni, plafonul pentru CAS pare că a fost depășit, pe când cel pentru CASS nu, și persoana va datora CAS, dar nu va datora CASS pentru anul următor.

Se mai naște o întrebare importantă: dacă am pierderi fiscale în activitatea independentă (sau chiar din chiriile impozitate în sistem real), le pot scădea din celelalte venituri pe care le analizez?

În vechiul Cod fiscal se menționa explicit [spre exemplu, la

art. 175 alin. (5)] că pierderile fiscale nu se iau în considerare la determinarea bazei de calcul a contribuțiilor de asigurări de sănătate, pe când în forma Codului fiscal, modificată de O.U.G. nr. 79/2017, nu mai există nicio precizare. Deși în cazul anului 2017, spre exemplu, precizările din Codul fiscal se refereau la baza de calcul (care în cazul anului 2018 este fixă), întrebările analizate și precizările care lipsesc considerăm că sunt relevante.

În ceea ce privește ultimul aspect semnalat, dacă formula de calcul a câștigurilor din investiții este dată la articolele 94-97, despre modul de determinare a venitului din dobândă și dividend nu avem multe detalii (există definiția acestor venituri la art. 7 C.fisc., dar definițiile vorbesc de sume care trebuie plătite, astfel: pct 11 – „dividend – o distribuire în bani sau în natură [...]”, pct 12 – „dobânda – orice sumă ce trebuie plătită sau primită pentru utilizarea banilor, [...]”).

Opinia noastră este că interpretarea noțiunii de „venit din dobândă și din dividende” trebuie să se refere la valorile brute convenite beneficiarilor, înainte de scăderea impozitelor reținute la sursă, și nu la sumele primite în numerar, nete de impozitul pe venit reținut.

Această interpretare este consecventă cu celelalte noțiuni de venituri sau câștiguri menționate la art. 170 alin. (2), care toate se referă la venituri înainte de scăderea impozitului pe venit datorat, fie că este reținut de către plătitorul venitului, fie că este plătit de către beneficiarul venitului.

O problemă legată de această interpretare este aceea că, de cele mai multe ori, beneficiarul veniturilor din dobânzi și dividende nu primește de la plătitorul veniturilor informații privind veniturile brute calculate, impozitele reținute și alte detalii. Beneficiarul vede cel mult sumele nete încasate, iar plătitorul venitului declară la organul fiscal competent reținerile la sursă potrivit art. 132 C.fisc. până la finalul lunii februarie, deci după ce contribuabilul ar fi trebuit să

depună formularul D 600 pentru anul în curs. Mai mult, plătitorul venitului nu are nicio obligație să notifice beneficiarul despre veniturile brute, impozitele reținute și veniturile nete plătite sau nu (cel puțin în cazul veniturilor din dividende și dobânzi).

Spre deosebire de actuala formă a Codului fiscal, rezultată în urma modificărilor aduse de O.U.G. nr. 79/2017, vechiul Cod fiscal menționa explicit la art. 176 alin. (2) că „pentru persoanele fizice care realizează venituri din dividende, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate reprezintă totalul veniturilor brute din dividende, în bani sau în natură, distribuite de persoanele juridice, realizate în cursul anului fiscal precedent, raportat la cele 12 luni ale anului”, în cazul dobânzilor fiind prezentată o regulă similară la alin. (3).

O dificultate suplimentară pentru persoanele care analizează dacă datorează sau nu CASS este faptul că analiza veniturilor trebuie să se facă până la 31 ianuarie a anului următor, în condițiile în care obligația de a depune declarația finală de impozit pe venit este scadentă abia în 25 mai, iar plătitorii de venituri au obligația de a trimite declarațiile lor (venituri brute plătite și rețineri la sursă) până pe 28 februarie, așa cum am menționat.

Alt aspect care trebuie clarificat de urgență este ce se întâmplă în cazul dividendelor care au fost declarate anterior anului 2017 și au fost impozitate (societatea repartizând profitul net către dividende și plătind impozitul pe dividendele neplătite până la finalul anului). Dacă acționarul a încasat sumele în anul 2017, în condițiile în care declararea dividendelor și impozitarea acestora s-au făcut anterior și în condițiile în care poate nici să nu mai fie acționar, va avea obligația să plătească contribuții de asigurări sociale de sănătate dacă depășește pragul menționat de Codul fiscal, cu aceste dividende?

Noul Cod fiscal nu aduce lămuriri nici asupra acestui aspect. Spre comparație, în norma de aplicare a vechiului Cod fiscal

(punctul 171 dat în aplicarea art. 176) se menționa explicit că dacă se repartizau dividende, chiar și în lipsa încasării lor efective, acestea intrau în baza de calcul al contribuției pentru asigurări de sănătate și, ca atare, se datora CASS pentru ele (dacă nu existau excepții aplicabile).

Interpretarea noastră este că, în cazul acestor dividende, odată ce impozitarea s-a făcut anterior anului 2017, contribuabilul nu ar trebui să considere sumele încasate ca fiind venit al anului 2017. Mai mult, dacă societatea distribuie dividende deja impozitate în alt an, nu mai are nicio obligație de a notifica ANAF că a efectuat plata efectivă a dividendelor nete. Cu alte cuvinte, ANAF nu mai poate ști dacă și când s-au încasat efectiv dividendele odată ce ele au fost declarate și impozitate (cu excepția unei eventuale informări de la bănci sau de la societățile plătitoare de dividende).

Cumva similar, noul Cod fiscal nu precizează în acest moment dacă dividendele declarate și nedistribuite în anul 2017 trebuie luate în considerare de acționari când decid dacă au sau nu de plată CASS pentru anul 2018. Suntem de acord că, înainte de 1 ianuarie 2018, norma vechiului Cod fiscal clarifica acest aspect (în sensul lămuririi că venitul neîncasat din dividendele distribuite este considerat venit realizat), dar se apropie termenul limită de depunere a declarației D 600 și nu avem nicio clarificare care să ne ajute să decidem corect dacă datorăm sau nu CASS.

Nu putem să nu ne gândim la situația acționarilor care au câteva acțiuni în diverse firme (fie ca rezultat al Cuponiadei, fie ca rezultat al investițiilor la bursă) și care acum trebuie să alerge să se informeze la societățile unde dețin acțiuni dacă li s-au repartizat dividende în cursul anului. Sau la acționarii care poate au împrumutat firmele lor stabilind o dobândă, care curge, dar nu e încasată. Atenție! Acționarii sau cei ce încasează bani din dobândă nu au obligația să își țină evidența veniturilor din dividende și dobânzi, deci nu li se poate imputa faptul că nu au o evidență detaliată a veniturilor cuvenite (care pot să nici nu fie

încasate).

O situație care cu siguranță va nemulțumi mulți contribuabili va fi aceea în care în anul anterior au avut venituri care au depășit plafonul, iar în anul curent nu mai obțin astfel de venituri. Astfel, dacă în anul 2017 un contribuabil a obținut venituri din chirii, din dividende sau din dobânzi de 50.000 de lei și tot în cursul anului 2017 a terminat contractul de chirie, a vândut acțiunile sau a lichidat depozitele constituite, va mai datora în anul 2018 CASS? În prezent, în baza Codului fiscal și ținând cont și de formularul D 600, se poate stopa obligația de plată a CASS doar dacă contribuabilul își încetează sau își suspendă activitatea. Dar în cazul veniturilor din investiții, spre exemplu, putem vorbi despre o suspendare sau încheiere a activității? Mai ales ținând cont de faptul că a avea acțiuni nu-ți garantează nici încasarea dividendelor și cu atât mai puțin încasarea unor sume fixe sau măcar minime.

În cazul persoanelor care obțin venituri din activități independente, această situație este rezolvată mai facil în sensul că pot dovedi că și-au încheiat activitatea sau și-au suspendat-o și se poate stopa obligația de plată a CASS. Dar dacă în anul anterior am avut venituri care au depășit pragul menționat și tot în cursul anului anterior mi-am încheiat/suspendat activitatea, mai am obligația să depun D 600? Trebuie să depun două declarații? Una că am avut venituri, alta că am încetat activitatea?

Ultimul aspect analizat este cel legat de o eventuală dublă impozitare în cazul CASS datorat pentru anul 2018. O să simplificăm și o să presupunem că avem fie un contract de chirie care generează venituri nete de 50.000 de lei, fie că am încasat dividende de 50.000 lei în anul 2017, neavând alte venituri menționate la art. 155 alin. (1) lit. a)-d), g), i)-l). În ambele cazuri, pentru anul 2018 datorăm CASS. Vechiul Cod fiscal precizează că ANAF este cel ce determină pentru anul 2017 contribuția de asigurări de sănătate datorată și ne va trimite o decizie de impunere anuală pentru veniturile din

anul 2017, decizie pe care trebuie să o plătim în termen de 60 de zile. Dacă decizia vine în anul 2018, contribuabilul va fi neplăcut surprins să realizeze că trebuie să plătească în anul 2018 de 2 ori CASS.

Aceasta deoarece până pe 31 ianuarie 2018 contribuabilul, încasând mai mult de 22,800 lei în anul 2017, are obligația să depună D 600 și să plătească CASS (trimestrial, datorat la salariul minim pe economie).

În loc de concluzie, nu putem decât să constatăm că este necesar ca Ministerul Finanțelor Publice să vină cât mai repede cu interpretări ale problemelor semnalate anterior. Fie că va fi o modificare a normelor Codului fiscal, fie că, la fel ca în situații anterioare, un Ordin ANAF de completare a formularelor va sugera răspunsul la aceste probleme (ceea ce ne ridică semne de întrebare privind legalitatea acestor Ordine ale președintelui ANAF care, uneori, vin să adauge la lege), cert este că în acest moment majoritatea contribuabililor și inspectorilor ANAF par depășiți de situație.

Dacă ne mai gândim și la faptul că termenul limită de depunere a formularului D 600 privind venitul asupra căruia se datorează contribuția de asigurări sociale și cu privire la încadrarea veniturilor realizate în plafonul minim pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate este la o distanță de mai puțin de 3 săptămâni, nu putem decât să ne bucurăm că profesia aleasă ne dă posibilitatea să trăim o viață palpitantă.

Autor: Mirela Păunescu – PhD, ACCA

Buletin fiscal – Propuneri de modificare a Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Proiect de Hotărâre a Guvernului pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicat pe website-ul Ministerului de Finanțe

În data de 10 ianuarie 2018 pe pagina de internet a Ministerului de Finanțe a fost publicat un proiect de Hotărâre a Guvernului privind modificarea

Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal. Se propun o serie de modificări în ceea ce privește:

- Impozitul pe profit
- Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor
- Impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România
- Impozitul pe venit
- Contribuțiile sociale obligatorii
- Accize

Am rezumat în cele ce urmează cele mai importante modificări propuse:

- Impozit pe profit

Se va putea deduce doar 30% din valoarea creanțelor înstrăinate, indiferent că scoaterea din evidență a acestora se va contabiliza pe seama conturilor de cheltuieli sau nu. De

asemenea, în măsura în care nu sunt contabilizate ca și venituri, anularea provizioanelor anterior deduse, precum și prețul de cesiune al creanțelor, vor fi considerate elemente similare veniturilor. Se aduc clarificări cu privire la modul de calcul a limitei deductibile în ceea ce privește costurile excedentare ale îndatorării, reglementări ce înlocuiesc vechile limite privind deductibilitatea fiscală cheltuielilor cu dobânzile aplicabile până la 31 decembrie 2017.

- **Impozit pe veniturile microîntreprinderilor**

Se aliniază normele cu noile prevederi privind impozitul pe veniturile microîntreprinderilor incluse în Codul fiscal și aplicabile începând cu 1 ianuarie 2018. Pentru aceasta, printre altele, se elimină referințele la veniturile realizate din consultanță și management, precum și la persoane juridice care activează în domeniul bancar, al asigurărilor, piețelor de capital, etc., având în vedere că aceste condiții nu mai sunt relevante pentru încadrarea în sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor începând cu 1 ianuarie 2018.

- **Impozit pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România**

Sunt abrogate din norme prevederile privind modul de stabilire al impozitului, pentru reprezentanțele care se înființează/desființează în cursul anului, ca urmare a preluării acestor prevederi în Codul fiscal.

- **Impozit pe venit**

Se corelează normele cu noile prevederi privind modul de calcul al bazelor de impunere și reducerea cotei de impozit pe venit de la 16% la 10% pentru veniturile din activități independente, salarii și asimilate salariilor, cedarea folosinței bunurilor, investiții, pensii, activități agricole, silvicultură și piscicultură, premii și din alte surse, și de la 10% la 7% în cazul stabilirii plăților anticipate efectuate în contul impozitului anual pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală. Se aduc clarificări cu privire la plafonul neimpozabil de 450.000 lei pentru transferul mai

multor proprietăți imobiliare din patrimoniul personal, printr-un singur act juridic.

- **Contribuții sociale**

Sunt modificate normele având în vedere noile prevederi privind contribuțiile sociale din Codul fiscal și aplicabile începând cu 1 ianuarie 2018, fiind abrogate capitolele distincte alocate contribuțiilor asigurărilor pentru șomaj, contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, contribuției de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale și contribuției la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale și este introdus un nou capitol pentru Contribuția asiguratorie de muncă. Ca element de noutate, sunt aduse exemplificări privind modul de încadrare a veniturilor realizate în anul fiscal 2017, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din activități independente, activități agricole, silvicultură și piscicultură, asocieri cu persoane juridice, cedarea folosinței bunurilor, investiții și din alte surse, în plafonul minim echivalentul a de 12 ori salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna ianuarie 2018, pentru stabilirea obligației de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2018, în contextul noului sistem de contribuții sociale.

- **Accize**

Se aliniază Normele metodologice la prevederile Codului Fiscal cu privire la stabilirea autorităților competente care vor efectua autorizarea antrepozitelor fiscale, a destinatarilor înregistrați, a expeditorilor înregistrați și a importatorilor înregistrați. Astfel, această autorizare va fi făcută de către Autoritatea fiscală teritorială. Totodată, operatorii economici care extrag cărbune sau produc cocs, dar și cei care importă sau achiziționează intra-comunitar aceste tipuri de produse, dar și producătorii, distribuitorii sau redistribuitorii de energie electrică sau de gaz natural vor trebui să se înregistreze la autoritățile fiscale teritoriale.

A fost modificată formula utilizată pentru denaturarea completă a alcoolului etilic. Au fost stabilite modalitățile și condițiile de restituire a accizelor plătite la Bugetul de stat în România, pentru produsele din tutun încălzit fabricate în România și supuse accizelor nearmonizate, dar care fac obiectul unei livrări intra-comunitare sau export.

Autori:

Răzvan Ungureanu – Manager, Impozite directe

Andreea Cosmanescu – Manager, Impozit pe venit și contribuții sociale

Cristina Galin – Senior Manager – Impozite indirecte

Noul sistem de plată defalcată a TVA

Lege nr. 275/27.12.2017 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 23/2017 privind plata defalcată a TVA („Legea de aprobare”)

Noul sistem de plată defalcată a TVA

Prin Buletinul Fiscal transmis în data de 4 septembrie 2017, am anunțat introducerea sistemului de plată defalcată a TVA prin Ordonanța Guvernului nr. 23/2017. După ce Ordonanța a parcurs și etapa aprobării în Parlament printr-o lege și Legea de aprobare nr. 275/27.12.2017 a fost publicată în Monitorul Oficial, sistemul de plată defalcată a TVA a suferit modificări majore – în sens pozitiv pentru cei mai mulți dintre contribuabili, așa cum vom arăta în continuare.

Cum va funcționa sistemul de plată defalcată a TVA?

Principalele coordonate ale sistemului de plată defalcată a TVA (schimbate față de forma inițială) sunt după cum urmează:

- Aplicarea obligatorie de la 1 martie 2018 de către contribuabilii cu obligații fiscale reprezentând TVA restante la 31 decembrie 2017 și neachitate până la 31 ianuarie 2018 (15.000 lei – mari contribuabili; 10.000 lei – contribuabili mijlocii; 5.000 lei – alți contribuabili – cu excepția debitelor a căror executare silită este suspendată conform Codului de Procedură Fiscală) și de către contribuabilii în insolvență;
- Aplicarea obligatorie, începând cu data de 1 a celei de a doua luni următoare împlinirii termenului de 60 de zile de la scadență, pentru contribuabilii care înregistrează obligații fiscale restante reprezentând TVA în timpul anului (a se vedea plafoanele menționate mai sus) și, respectiv, începând cu data de 1 a lunii următoare pentru contribuabilii care au intrat sub incidența legislației privind insolvența;
- Aplicarea opțională la cererea contribuabililor – beneficiul fiind, începând cu 1 ianuarie 2018, o reducere de 5% a impozitului pe profit/pe veniturile microîntreprinderilor. În acest caz, ieșirea din sistem se poate face la sfârșitul anului fiscal, dar nu mai devreme de un an de la data la care au început să aplice plata defalcată a TVA;
- Contribuabilii neînregistrați în scopuri de TVA nu vor trebui să facă plăți defalcate către furnizori. Pentru contribuabilii înregistrați în scopuri de TVA care nu efectuează plata defalcată către furnizorii înscriși în sistem, penalitatea este de 0,06% pe zi din suma nettransferată în contul special de TVA, până la remedierea situației. Verificarea furnizorilor în ceea ce privește aplicarea sistemului de plată defalcată a TVA se poate efectua interogând Registrul publicat pe site-ul ANAF;
- Debitarea conturilor de TVA se va face fără aprobarea ANAF, aceasta fiind una din cele mai mari surprize ale noii modalități de funcționare a sistemului. Din lista

operațiunilor de debitare și creditare a contului de TVA au fost excluse operațiunile de decontare între membrii grupului fiscal unic;

- Virarea în contul de TVA propriu a sumelor încasate prin card, numerar și substitute de numerar trebuie efectuată în termen 30 de zile (în loc de 7 zile);

- Penalitățile pentru erori / nerespectarea anumitor prevederi (e.g. neplata în/din contul de TVA) au fost în general reduse, fiind eliminată amenda de 50% din TVA plătită eronat (această amendă se mai aplică într-o singură situație, respectiv la debitarea conturilor de TVA în alte condiții decât cele permise și dacă eroarea nu este remediată în termen de 30 de zile). În noua formă, penalitățile sunt în principal de 0,06% pe zi, iar în unele situații, dacă nu se remediază eroarea în 30 de zile, se aplică o amendă de 10% din suma de TVA;

- Alte vești bune sunt: plățile parțiale pot urma alocările stipulate în contract/ordin de plată, dacă este cazul, iar plățile prin intermediar, plățile în natură, compensările, plățile în numerar, card, substitute de numerar, conturi de garanții sau escrow și operațiunile de finanțare de instituții de credit/IFN prin preluarea creanțelor au fost excluse de la aplicarea sistemului.

Autori: Echipa de consultanți fiscali din cadrul Țuca Zbârcea & Asociații Tax

**Informare fiscală – Aplicația
EY VAT check permite**

verificarea automată a codurilor de TVA

EY a lansat aplicația EY VAT check ce permite verificarea automată a codurilor de TVA ale furnizorilor și beneficiarilor dumneavoastră.

EY VAT check verifică dacă furnizorii și clienții dumneavoastră:

- Sunt înregistrați în scopuri de TVA în România;
- Au un cod valid de TVA;
- Aplică TVA la încasare;
- Aplică plata defalcată a TVA.

Răspunsurile la întrebările de mai sus pot genera costuri suplimentare cu TVA nedeductibilă, dobânzi și penalități de întârziere și amenzi. Din experiența noastră, adesea companiile nu efectuează aceste verificări iar problemele sunt identificate în cadrul inspecțiilor fiscale. Acest lucru se întâmplă deoarece o verificare manuală implică multiple baze de date ANAF și necesită o perioadă mare de timp.

Detalii privind aplicația EY VAT check și persoanele de contact le puteți găsi aici: <http://eyromania.ro/tva/>.

EY VAT check nu necesită adaptări ale sistemului ERP, întrucât verificările pot fi efectuate online folosind un nume de utilizator și parolă. EY VAT check permite și verificarea tranzacțiilor precedente, nu doar a celor curente. De asemenea, EY VAT check poate fi integrată în sistemul ERP în cadrul unui proiect separat.

Buletin fiscal – Decizia CEJ privind stabilirea valorii în vamă și prețurile de transfer în cadrul UE

Decizia Curții Europene de Justiție („CEJ”) privind Cazul Hamamatsu (C-529/16) din data de 20 decembrie 2017

CEJ a decis ca legislația vamală europeană nu permite ca valoarea de tranzacție compusă dintr-o valoare facturată și declarată inițial și o ajustare retroactivă realizată după încheierea perioadei contabile să fie considerată ca bază pentru valoarea în vamă, atunci când la momentul importului nu se știe dacă această ajustare o să fie pozitivă sau negativă la finalul perioadei contabile.

Autor: Cristina Galin – Senior Manager, Impozite indirecte

PwC – creșterea economică în 2018 la nivel global ar putea fi cea mai rapidă de după

2011

- *Conform analizei economice a PwC, 2018 este previzionat a fi un an foarte bun pentru sectorul energetic*
- *Rata șomajului în țările G7 atinge cel mai scăzut nivel din ultimii 40 de ani*

Economia globală este așteptată să crească cu aproape 4% în 2018, exprimată la paritatea puterii de cumpărare (PPP), adăugând 5.000 miliarde de dolari peste valoarea curentă, potrivit estimărilor PwC cuprinse în raportul Global Economy Watch.

Principalele motoare de creștere ale economiei globale – Statele Unite ale Americii, țările emergente din Asia și Zona Euro – vor contribui cu aproape 70% la creșterea economică globală în 2018, comparativ cu media de aproape 60% înregistrată după anul 2000.

Economia Zonei Euro va crește cu peste 2% în 2018. PwC se așteaptă ca economiile periferice ale Zonei Euro să le depășească pe cele din nucleu în ceea ce privește ritmul de creștere pentru al cincilea an consecutiv. Dintre economiile mari ale Zonei Euro, Olanda este de așteptat să înregistreze cea mai accelerată creștere, cu aproape 2,5%. La polul opus, nesiguranța legată de Brexit va afecta ritmul de creștere al Regatului Unit care va ajunge la 1,4% în 2018.

"Ne așteptăm ca în 2018 economia mondială să aibă cea mai mare rată de creștere din 2011 încoace, cu cele trei motoare principale – SUA, Zona Euro și Asia – raportând creșteri în tandem. Cu toate acestea, există câteva dezavantaje și riscuri pe care business-urile trebuie să le monitorizeze, inclusiv progresul negocierilor pe tema Brexit, alegerile generale programate în țările cu economii puternice și tendințele protecționiste în câteva sectoare de nișă ale economiei", a declarat Barret Kupelian, economist senior al PwC.

"Vedem în 2018 un trend similar al dezvoltării economice a României. Pentru o creștere economică sustenabilă pe termen lung este nevoie de predictibilitate, stabilitate financiară, fiscală și consens politic asupra unor proiecte majore. Este nevoie ca mediul de afaceri să poată conta pe termen lung pe aceleași reguli ale jocului astfel încât să-și poată planifica mai bine investițiile. În același timp, este nevoie de o majorare a investițiilor publice și de creșterea eficienței acestora", a declarat Ionuț Simion, Country Managing Partner PwC România.

China, cea mai mare economie a lumii în termeni PPP, ar putea crește cu 6-7% în 2018, mai lent, comparativ cu anii precedenți, dar în linie cu așteptările. Printre cele 17 economii care vor crește mai puternic decât China sunt India, Ghana, Etiopia și Filipine, indicând o creștere mai mare venită dinspre economiile din Africa și Asia. Conform analiștilor PwC, în 2018, opt din zece țări cu cele mai mari creșteri vor fi din Africa.

Cu cel mai rapid nivel de creștere de câțiva ani încoace, 2018 este previzionat de PwC a fi cel mai bun an, de asemenea și pentru sectorul energetic. Din totalul energiei consumate la nivel global anul acesta, India și China vor consuma aproximativ 30% din total.

În ciuda acestor creșteri, PwC se așteaptă ca prețul petrolului să rămână stabil în termeni reali, OPEC și aliații săi menținând reducerea de 1,8 milioane de barili pe zi a producției până la finalul anului viitor.

Alții factori care trebuie monitorizați în 2018 și sunt incluși în raportul PwC:

- Banca Centrală Europeană ar putea reduce achizițiile lunare de active în 2018, dar o schimbare dramatică a politicii monetare a Japoniei este puțin probabilă.
- În țările G7, rata șomajului este previzionată a ajunge la cel mai scăzut nivel din ultimii 40 de ani, în jur de 5%

sau 19 milioane de lucrători.

- Salariile vor înregistra o creștere modestă în câteva economii mai dezvoltate unde există spațiu limitat de creștere, dar și așa nivelul lor va fi sub cel din anii dinaintea crizei.

- Populația globului va crește cu aproximativ 80 de milioane în 2018, dar ca nivel procentual, acesta este cel mai scăzut nivel din 1950 și până astăzi. Pentru fiecare 10 oameni noi adăugați la populația lumii, PwC previzionează 9 vor fi localizați fie în Africa, fie în Asia.

Sumar al noutăților legislative privind impozitarea microîntreprinderilor, aplicabile începând cu 1 ianuarie 2018

Ordonanța de Urgență nr. 79/8 noiembrie 2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Începând cu 1 ianuarie 2018, persoanele juridice române care înregistrează venituri sub plafonul de **1.000.000 euro**, calculat în lei la cursul BNR de la 31 decembrie 2017, aplică regimul de impozitare specific microîntreprinderilor dacă sunt îndeplinite și următoarele condiții:

– capitalul social este deținut de persoane, altele decât statul și unitățile administrativ-teritoriale;

– nu se află în dizolvare, urmată de lichidare, înregistrată în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești, potrivit legii.

Trecerea de la impozit pe profit la impozit pe veniturile microîntreprinderilor se face prin depunerea Declarație de mențiuni (*Formular 010*) până la data de **31 martie 2018**. Totuși, pentru anul 2017, societățile care au fost plătitoare de impozit pe profit și care devin plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor începând cu 1 ianuarie 2018, au obligația să depună până pe **25 martie 2018** și Declarația privind impozitul pe profit (*D 101*).

Persoanele juridice **nou înființate** sunt obligate la plata impozitului pe veniturile microîntreprinderilor începând cu primul an fiscal, dacă sunt îndeplinite condițiile amintite anterior și trebuie să comunice organelor fiscale aplicarea sistemului de impunere în termen de **30 de zile** de la data înființării

Dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează **venituri mai mari de 1.000.000 euro**, aceasta datorează impozit pe profit, începând cu trimestrul în care s-a depășit această limită și are obligația de a depune Declarația de mențiuni în termen de **15 zile** de la data depășirii plafonului.

Alte noutăți legislative privind impozitare microîntreprinderilor sunt:

A fost eliminată condiția privind veniturile din consultanță și management care, potrivit reglementărilor aplicabile până la 31 decembrie 2017, nu trebuiau să depășească 20% din totalul veniturilor;

Începând cu 1 ianuarie 2018 a fost abrogată opțiunea de aplicare a impozitului pe profit de către societățile nou înființate care subscriu un capital social mai mare de 45.000 lei.

Se stabilește că nu intră sub incidența impozitului pe veniturile microîntreprinderilor următoarele:

- a) Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar;
- b) Fondul de compensare a investitorilor;
- c) Fondul de garantare a pensiilor private;
- d) Fondul de garantare a asiguraților;
- e) entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică.

– Din categoria microîntreprinderilor nu mai sunt excluse persoanele juridice române care:

- i) desfășoară activități în domeniul bancar;
- ii) desfășoară activități în domeniile asigurărilor și reasigurărilor, al pieței de capital, cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii;
- iii) desfășoară activități în domeniul jocurilor de noroc;
- iv) desfășoară activități de explorare, dezvoltare, exploatare a zăcămintelor petroliere și gazelor naturale.

– Cotele de impozitare de **1%** pentru microîntreprinderile care au salariați, respectiv de **3%** pentru micro întreprinderile fără salariați nu au suferit modificări. Pentru microîntreprinderile care nu au niciun salariat, în situația în care angajează un salariat, în scopul diminuării cotei de impozitare (de la 3% la 1%), noul salariat trebuie angajat cu contract individual de muncă pe durată **nedeterminată** sau pe durată determinată pe o perioadă de **cel puțin 12 luni**.

Plata defalcată a TVA (Split

TVA)

În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 / 28.12.2017 a fost publicată Legea 275 / 2017 pentru aprobarea OG 23 / 2017 („OG 23”) privind plata defalcată a TVA („Legea 275”).

Reamintim în cele ce urmează prevederile introduse prin OG 23 privind plata defalcată a TVA și aplicabile de la 01.01.2018. Totodată, vom sumariza principalele noutăți introduse prin Legea 275, având ca scop prezentarea corectă a aplicabilității – începând cu 01.01.2018 – a plății defalcate a TVA („Split TVA”):

A. Persoanele care aplică Split TVA

Sunt obligate să aplice Split TVA, prin deschiderea și utilizarea a cel puțin un cont de TVA pentru încasarea și plata TVA:

1. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Legea 227 / 2015 privind Codul Fiscal, precum și instituțiile publice înregistrate în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Legea 227/2015 privind Codul Fiscal („Contribuabili”), care înregistrează la data de 31.12.2017 obligații TVA restante (i.e. așa cum sunt definite de Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu excepția suspendării executării silite prin depunerea unei scrisori de garanție bancară) și nu le achită până la data de 31.01.2018, în limita următoarelor plafoane:

- mari contribuabili – peste 15.000 lei
- contribuabili mijlocii – peste 10.000 lei
- restul contribuabililor – peste 5.000 lei.

2. Contribuabilii care, începând cu data de 01.01.2018, înregistrează obligații TVA și nu le achită în termen de 60 de zile lucrătoare de la scadență, în limita aceluiași plafoane enumerate mai sus.

3. Contribuabilii aflați în insolvență sau în procedura de prevenire a insolvenței.

4. Contribuabilii, alții decât cei obligați potrivit celor menționate mai sus, vor putea opta pentru aplicarea Split TVA.

B. Data de la care se aplică Split TVA

– În cazul de la pct. A1 de mai sus:

– Aceștia vor fi înscriși în Registrul persoanelor care aplică Split TVA de către organul fiscal competent începând cu data de 01.03.2018, urmând a aplica Split TVA începând cu ziua următoare publicării în Registru.

– În cazul de la pct. A2 de mai sus:

– Aceștia vor fi înscriși în Registrul persoanelor care aplică Split TVA de către organul fiscal competent începând cu data de întâi a celei de-a doua luni următoare celei în care s-a împlinit termenul de 60 de zile lucrătoare de la scadență, urmând a aplica Split TVA începând cu ziua următoare publicării în Registru.

– În cazul de la pct. A3 de mai sus:

– Aceștia vor fi înscriși în Registrul persoanelor care aplică Split TVA de către organul fiscal competent începând cu data de 01.03.2018, urmând a aplica Split TVA începând cu ziua următoare publicării în Registru.

– În cazul de la pct. A4 de mai sus:

– Aceștia vor fi înscriși în Registrul persoanelor care aplică Split TVA de către organul fiscal competent în termen de 3 zile de la depunerea Notificării, urmând a aplica Split TVA începând cu ziua următoare publicării în Registru.

C. Posibilitatea renunțării la Split TVA

– În cazul de la pct. A1 de mai sus:

– Renunțarea la aplicarea Split TVA se va face după o perioadă de minimum șase luni.

– În cazul de la pct. A2 de mai sus:

– Renunțarea la aplicarea Split TVA se va face după o perioadă de minimum șase luni.

– În cazul de la pct. A3 de mai sus:

– Renunțarea la aplicarea Split TVA se va face după ieșirea de sub incidența insolvenței, dacă nu va exista obligația aplicării sistemului, ca urmare a cumulării obligațiilor restante.

– În cazul de la pct. A4 de mai sus:

– Renunțarea la aplicarea Split TVA se va face la sfârșitul anului fiscal, dar nu mai devreme de un an de la data la care au optat pentru aplicarea Split TVA (dacă nu va exista obligația aplicării Split TVA).

D. Contul/conturile de TVA

– Contul/conturile vor fi deschise, în funcție de operațiunile derulate, precum și de monedă, la instituții de credit sau la unități ale Trezoreriei Statului.

– Contul/conturile vor fi deschise în lei și, după caz, în valută.

– Utilizarea contului/conturilor va fi limitată.

– Este interzisă retragerea de numerar din acest cont / conturi.

– Transferul din acest cont/conturi în alt cont al beneficiarului (dar nu de TVA) se poate efectua fără aprobarea organului fiscal.

– Contul de TVA va putea fi executat silit numai pentru plata TVA.

E. Operațiunile pentru care se aplică prevederile referitoare la plata defalcată a TVA Split TVA se va aplica pentru toate livrările de bunuri și prestările de servicii taxabile din punct de vedere al TVA conform prevederilor Codului Fiscal. Astfel, persoanele impozabile, cu excepția instituțiilor publice, înregistrate în scopuri de TVA, au obligația de a efectua plata contravalorii TVA în contul de TVA al furnizorului / prestatorului care aplică Split TVA. Totodată, persoanele impozabile care aplică Split TVA au obligația de a efectua plata contravalorii TVA din contul de TVA.

Excepții de la această regulă sunt prevăzute pentru plățile

care nu se efectuează direct de beneficiar către furnizor/prestator, plățile în natură, plățile prin compensare, plățile reprezentând TVA decontată între membrii unui grup fiscal unic, plățile într-un cont de garanții, escrow sau alt cont similar la dispoziția furnizorului/prestatorului (care nu va aplica Split TVA), plățile în cazul finanțărilor acordate de instituțiile de credit și instituțiile financiare nebankare prin preluarea creanțelor.

F. Principale sancțiuni prevăzute pentru neaplicarea Split TVA

– În cazul în care nu se respectă obligația plății TVA de către beneficiari în contul de TVA al furnizorului, acesta nu are obligația de a vira suma în contul de TVA propriu.

– În situația efectuării unei plăți eronate, dacă beneficiarii bunurilor sau serviciilor (cei care aplică Split TVA precum și cei care nu aplică Split TVA) nu achită taxa în contul de TVA al furnizorului în termen de maxim 7 de zile lucrătoare de la data efectuării plății eronate, fără a depăși 30 de zile de la data plății eronate, iar furnizorul nu va vira/depune taxa în contul de TVA propriu în cadrul aceluiași termen, vor fi sancționați cu 0,06%/zi din valoarea TVA plătită eronat.

– În situația efectuării unei plăți eronate, dacă beneficiarii bunurilor sau serviciilor (care nu aplică Split TVA) nu achită taxa în contul de TVA al furnizorului în termen de maxim 30 de zile de la data plății eronate, iar furnizorul nu va vira / depune taxa în contul de TVA propriu în cadrul aceluiași termen, vor fi sancționați cu 50% din valoarea TVA plătită eronat.

– În situația efectuării unei plăți eronate, dacă beneficiarii bunurilor sau serviciilor (care aplică Split TVA) nu achită taxa în contul de TVA al furnizorului în termen de maxim 30 de zile de la data plății eronate, iar furnizorul nu va vira / depune taxa în contul de TVA propriu în cadrul aceluiași termen, vor fi sancționați cu 10% din valoarea TVA plătită eronat.

– Debitarea contului de TVA de către titular cu alte sume,

fără a fi reîntregită suma în termen de 7 zile lucrătoare de la data debitării eronate, fără a se depăși 30 de zile lucrătoare de la data debitării eronate, va fi sancționată cu 0,06%/zi din suma debitată eronat.

– Debitarea contului de TVA de către titular cu alte sume, fără a fi reîntregită suma în termen de 30 de zile lucrătoare de la data debitării eronate, va fi sancționată cu 50% din suma debitată eronat.

– Nerespectarea obligației de comunicare a contului / conturilor de TVA va fi sancționată cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei.

G. Beneficii acordate pentru aplicarea Split TVA

Societățile care optează pentru aplicarea Split TVA după 01.01.2018 beneficiază de o reducere cu 5% a impozitului pe profit/pe veniturile microîntreprinderilor aferent perioadei în care aplică Split TVA.

Modificări privind Registrul salariaților

În Monitorul Oficial nr. 1005 / 19.12.2017 a fost publicată HG 905 privind Registrul general de evidență a salariaților (denumită în continuare "HG 905"). Modificările introduse de HG 905 vizează atât structura Registrului, cât și informațiile solicitate spre înregistrare în ceea ce privește personalul angajat.

Odată cu intrarea în vigoare a HG 905, vechea reglementare din materie privind Registrul general de evidență a salariaților, anume HG 500/2011, a fost abrogată. HG 905/2017 a intrat în vigoare la data de 19 decembrie 2017, cu excepția prevederilor referitoare la sancțiunile contravenționale prevăzute de lege,

acestea din urma intrând în vigoare la data de 29 decembrie 2017.

Prin urmare HG 905 elimină structura duală a Registrului General de evidență a salariaților (denumit în continuare "Registrul"), stabilind astfel un registru unic, atât pentru persoanele aparținând dreptului privat cât și celor din domeniul public.

În ceea ce privește înregistrarea în Registru a datelor pentru persoanele care urmează să desfășoare activitate în baza unui contract individual de muncă, HG 905 stabilește faptul că acestea se vor publica anterior începerii activității angajatului.

În același sens, angajatorii care au înființat sucursale, agenții, reprezentanțe sau unități fără personalitate juridică, cărora le-au delegat competența încadrării personalului, pot delega acestora și competența înființării Registrului, completării și transmiterii datelor în Registru, în numele angajatorului.

Un element de noutate în ceea ce privește obligația de înființare și completare a Registrului constă în obligarea reprezentanțelor organizațiilor internaționale acreditate în România să efectueze această procedură.

HG 905 le permite angajatorilor să încheie un contract de prestări servicii cu societăți specializate în completarea și transmiterea datelor din Registru. Prevederea permite externalizarea acestor îndatoriri doar în cazul în care prestatorul de servicii activează în condițiile prevederilor legale în vigoare, inclusiv ale celor privind protecția datelor cu caracter personal.

De asemenea, angajatorii au obligația de a notifica, în scris, inspectoratul teritorial de muncă competent, despre încheierea contractelor de prestări servicii menționate în paragraful anterior, în termen de 3 zile lucrătoare de la data încheierii acestuia.

În ceea ce privește elementele solicitate spre a fi introduse în Registru, HG 905 prevede un termen de 20 de zile lucrătoare pentru publicarea oricărei modificări a salariului de bază lunar brut, indemnizații ori alte sporuri. Cu titlu de excepție, modificările produse de la data intrării în vigoare a HG 905 și până la data de 31 martie 2018 se vor putea introduce până la data de 31 martie 2018.

Referitor la extrasele din Registru ce pot fi solicitate de către angajatori, HG 905 stabilește faptul că acestea vor putea fi eliberate de către autoritatea competentă, la cererea unui salariat/fost salariat, numai în cazul în care angajatorul se află în imposibilitate de a elibera documentul în cauză.

În final, regimul contravențiilor a suferit mici schimbări față de vechea reglementare, cea mai importantă dintre acestea fiind sancționarea netransmiterii datelor angajatorului și ale angajatului, prevăzute de HG 905, cu o amendă de 20.000 LEI pentru fiecare angajat aflat în conflict cu legea.